

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

w sprawie **R.S.**

skazanego z art. 191 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 kwietnia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt II AKa .../16

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt II K .../13

1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w tym nieuiszczoną opłatą od kasacji w kwocie 750 (siedemset pięćdziesięciu) złotych, obciąża skazanego R.S..

UZASADNIENIE

R.S. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2001 r. do sierpnia 2002 r. w [...], działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T.Y. oraz E.M., w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, groził T. L. spowodowaniem uszczerbku na jej zdrowiu i pozbawieniem życia oraz spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu członków jej rodziny i pozbawienia ich życia, celem zmuszenia wymienionej do określonego zachowania w postaci spłat zobowiązań zaciągniętych przez jej męża Z. L. z tytułu pomocy prawnej udzielonej mu przez adwokata, tj. o przestępstwo z art. 191 § 2

k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

II. w okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2003 r. w [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym z: T.Y. i E.M., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, stosował groźby bezprawne wobec Z. L., grożąc mu spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu lub pozbawieniem życia oraz spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu lub pozbawieniem życia członków jego rodzin, stosując wobec niego przemoc w postaci bicia rękoma po całym ciele, celem zmuszenia wymienionego do określonego zachowania w postaci spłaty zaciągniętych uprzednio zobowiązań względem firmy „R.” z/s w [...], oraz do określonych zachowań w postaci wykonywania wszelkich poleceń wydawanych mu przez siebie, tj. przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 191 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w październiku 2003 roku w [...], działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A.P. i T.Y., używając przemocy wobec Z.L. w postaci uderzenia go w twarz oraz wykorzystując jego uprzednie zastraszanie, grożąc mu pozbawieniem życia, doprowadził go do stanu bezbronności i zabrał mu w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki Lancia o wartości nie mniej niż 20 000 zł oraz teczkę z zawartością pieniędzy w kwocie 200 zł, fakturami i pieczętkami jego firmy, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od 12 grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z A.P. i T.Y., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosował groźby bezprawne wobec C. Z., grożąc mu spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu lub pozbawieniem życia oraz spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu lub pozbawieniem życia członków jego rodziny, celem zmuszenia wymienionego do określonego zachowania w postaci spłaty zaciągniętych uprzednio zobowiązań względem firmy Przedsiębiorstwo Remontowo - Budowlane P. i D. M., tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w dniu 20 stycznia 2004 r. w L., działając wspólnie i porozumieniu z T.Y. oraz inną ustaloną osobą, w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, grożąc dokonaniem zamachu na życie i zdrowie C. Z., usiłował doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wydania samochodu osobowego marki Fiat Panda, należącego do innej osoby, będącego w jego posiadaniu, a nie osiągnąwszy zamierzonego skutku z uwagi na postawę pokrzywdzonego zabrał umowę użytkowania przedmiotowego samochodu, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. latem 2003 r. w [...], działając wspólnie i w porozumieniu z T.Y., E.M., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowych posiadał i przechowywał co najmniej 1,5 litra prekursora w postaci BMK, służącego do produkcji amfetaminy, tj. o przestępstwo z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz.1485 ze zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w okresie od grudnia 2001 r. do połowy 2002 r. w miejscowości H., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T.Y. i E.M., groził W. W. spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu lub pozbawieniem życia oraz spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu i pozbawieniem życia u członków jego rodziny, celem zmuszenia go do zwrotu długu zaciągniętego względem firmy „P.-, tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VIII. w drugiej połowie 2003 roku w [...] wykorzystując uzależnienie W. M.od siebie, polecił mu dokonanie zakupu wyposażenia w postaci autoklawu o pojemności 20 l, silnika elektrycznego z reduktorem do mieszadła, chłodnicy, kolby o pojemności 5 l, wagi elektronicznej, dwóch butli gazowych służących do wprowadzania wodoru w procesie produkcji narkotyków oraz 26 kg wodorotlenku sodu i innego niezbędnego wyposażenia, celem zmontowania linii technologicznej do produkcji amfetaminy, tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt II K

.../13, R.S.:

1. został uznany za winnego dokonania czynów opisanych w punktach I i VII, przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., z następującymi zmianami:

- w zakresie czynu z punktu I, iż nie działał w warunkach grupy przestępczej oraz że działał do maja 2002 roku, z zamiarem zmuszenia T. L. do zwrotu wierzytelności w postaci pieniędzy w kwocie 25 620 złotych;

- w zakresie czynu z punktu VII, iż nie działał w warunkach grupy przestępczej oraz że działał z zamiarem zmuszenia W. W. do zwrotu wierzytelności w postaci pieniędzy w kwocie 24 000 złotych, tj. przestępstwa z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które na podstawie art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono mu karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

2. został uznany za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia z tą zmianą, iż nie działał w warunkach grupy przestępczej i wspólnie z E.M. oraz że działał do listopada 2002 roku, a nadto z tym uzupełnieniem, że działał w celu zmuszenia Z.L. do zwrotu wierzytelności w postaci pieniędzy w kwocie 1 100 000 złotych, tj. przestępstwa z art. 191 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które na podstawie art. 191 § 2 k.k., wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3. został uznany za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia z tą zmianą, iż nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z tym uzupełnieniem, że zabrał nadto dokumenty pojazdu, tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzono mu karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych;

4. w miejsce czynów opisanych w punktach IV i V aktu oskarżenia został uznany za winnego tego, że w okresie od grudnia 2003 roku do lutego 2004 roku w Lublińcu, wspólnie i w porozumieniu z T.Y. i A.P., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu zmuszenia C. Z. do zwrotu wierzytelności w postaci pieniędzy w kwocie 73 973,48 złotych stanowiących dług C. i I. Z. wobec Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego P. i D. M. , stosował

wobec niego groźby bezprawne pozbawienia życia i spowodowania uszczerbku na zdrowiu jego i członków jego rodziny oraz w dniu 20 stycznia 2004 roku groźbę zaboru użytkowanego pojazdu marki „Fiat Panda”, a nadto zabrał umowę użyczenia pojazdu, tj. przestępstwa z art. 191 § 2 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które na podstawie art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

5. w miejsce czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia, został uznany za winnego tego, że w latem 2003 roku w [...] posiadał prekursor BMK, służący do produkcji amfetaminy w ilości około 1 litra, tj. przestępstwa z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie tego przepisu, wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 złotych.

W zakresie czynu z pkt. VIII aktu oskarżenia Sąd Okręgowy w [...], na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt 5 k.k. umorzył postępowanie karne z powodu przedawnienia karalności czynu.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. Sąd Okręgowy w [...] połączył wymierzone R. S. kary pozbawienia wolności, a także objął węzłem kary łącznej orzeczone kary grzywny i wymierzył mu łączną karę pozbawienia wolności 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 100 stawek, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez obrońcę skazanego, który podniósł zarzuty obrazy prawa procesowego, mającej istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., a także zarzut zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych, mających istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu *a quo* oraz zarzut rażącej niewspółmierności kar jednostkowych, których wymiar doprowadził do rażącej niewspółmierności łącznej kary pozbawienia wolności.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie R.S. od wszystkich przypisanych mu przestępstw, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt II

AKa .../16, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Wyrok Sądu drugiej instancji został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której podniesiono zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., polegające na:

- niewzięciu pod uwagę przez Sąd Apelacyjny, iż obywatele Armenii – T. Y. oraz E. M. byli zatrudnieni legalnie w firmie „P.” R. S.;
- nieprzesłuchaniu w charakterze świadka B. M. (administratora nieruchomości położonej w [...] przy ul. A.) na okoliczność wykazania tego, iż M. L. nabył wzmiankowany lokal biurowy, który uprzednio wynajmowała firma „P.” R. S.;
- niezwróceniu się do Komendy Głównej Policji o raporty/notatniki służbowe K. P. (oficera CBŚ KGP) celem uzyskania informacji, iż R.S. był informatorem i nabycie przez niego prekursora BMK służącego do produkcji amfetaminy, miało na celu współpracę z w/w organem oraz pomoc w rozpracowaniu grupy litewskiej;
- nieustaleniu na jakiej zasadzie C. Z. korzystał z samochodu marki Fiat należącego do salonu, nie będącego samochodem testowym (nie ustalono co łączyło w/w z właścicielem przedmiotowego salonu);
- niewzięciu pod uwagę charakterystyki kryminalistycznej Z.L., C. Z. i W. W. (wielokrotnie karanych);
- niewyjaśnieniu, iż J. O. (spółka „R.”) spotykali się celem ustalenia, czy poza zabezpieczeniem hipotecznym trwała windykacja albowiem M. L. nie wywiązywał się z deklaracji finansowych składanych J. O.;
- nieprzesłuchaniu świadka J. S. na okoliczność wykazania, iż M. L. wielokrotnie przebywał w domu Państwa S., a tym samym łączyły go bliskie relacje ze skazanym;
- nieprawidłowym zaliczeniu okresu tymczasowego aresztowania, albowiem R.S. przebywał w jednostce penitencjarnej od 7 listopada 2005 do 28 lutego 2008 roku, a przedmiotowego okresu nie zaliczono mu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Zarówno sposób sformułowania zarzutu kasacyjnego, jak też i uzasadnienie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wskazuje, że skarżący pod pozorem zarzutu obraży prawa procesowego kwestionuje ustalenia faktyczne, poczynione przez Sąd pierwszej instancji, w szczególności usiłuje podważyć ocenę wiarygodności osobowych źródeł dowodowych. Taka próba spowodowania zdublowania kontroli odwoławczej musi zostać uznana za niedopuszczalną w świetle podstaw kasacji oraz charakteru postępowania kasacyjnego.

Nie sposób także postrzegać podniesionego zarzutu jako zarzutu obraży art. 457 § 3 k.p.k. czy art. 433 § 2 k.p.k., skoro skarżący w żadnym fragmencie uzasadnienia kasacji nie wskazał na wadliwość postępowania odwoławczego, a jedynie kwestionował zupełność i wszechstronność postępowania dowodowego przed Sądem *meriti* oraz wyraził ogólne stanowisko co do oceny zgromadzonego materiału dowodowego przez Sądy obu instancji. Z tego względu jedynie na marginesie wolno zauważyć, że kontrola instancyjna przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny w [...] cechuje się szczegółowością, wnikliwością i rzetelnością rozważań w zakresie weryfikacji oceny materiału dowodowego dokonanego przez Sąd pierwszej instancji. Oczywiście bezzasadna jest również ta część kasacji, w której wskazywano na nieprzeprowadzenie wymienionych w niej dowodów, skoro o ich przeprowadzenie strona skarżąca nigdy nie wniosowała.

Odnosząc się do zarzutu wadliwego zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania należy stwierdzić, że jest on niezasadny wobec tego, że niniejsza sprawa została wyłączona ze sprawy Ap V Ds. .../11, prowadzonej przez byłą Prokuraturę Apelacyjną w [...]. Wyłączenie obejmowało w całości materiały przeciwko T. Y. oraz E. M. wraz z materiałami dotyczącymi stosowanych wobec tych osób środków zapobiegawczych. W zakresie R.S. wyłączone materiały obejmowały zarzuty, dotyczące czynów, których ten dopuścił się z ww. skazanymi. W pozostałym zakresie postępowanie wobec R.S. kontynuowano i ostatecznie zakończono skierowaniem przeciwko niemu aktu oskarżenia w dniu 31 grudnia

2012 r. do Sądu Okręgowego w [...], sygn. akt II K .../13.

Mając na uwadze powyższe rozważania, wobec niestwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

kc